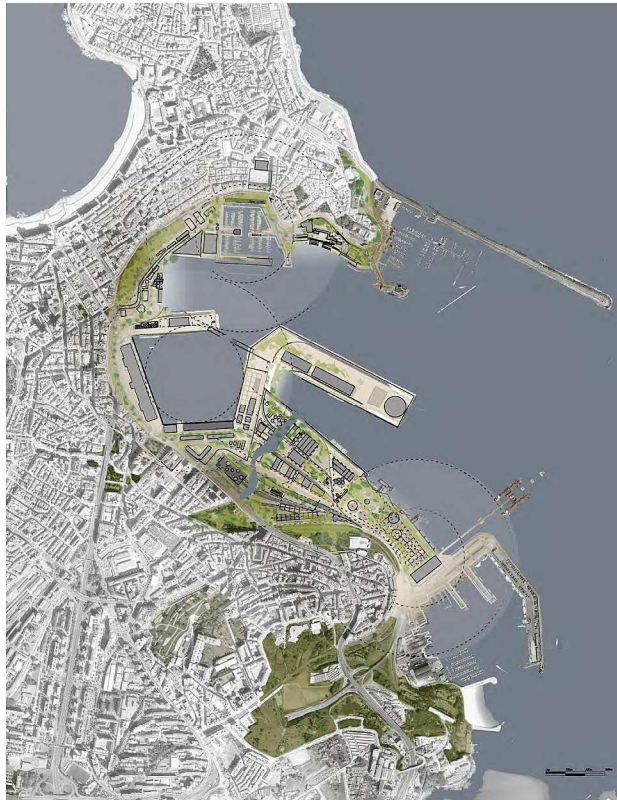

FUTUROS POSIBLES PARA A REFLEXIÓN 1/3

Entendemos que o ámbito obxecto de reflexión vai máis aló da área concreta delimitada. Temos presente o resultado de séculos de construción do territorio, evidencia de distintos modos de relacionarse co medio, modos que reflexan as diversas circunstancias sociais, culturais, económicas etc., pero que non ocultan que todos eses momentos conflúen nun lugar con características específicas que o fixo axeitado como asentamento na súa orixe.

DÉCADA 2020

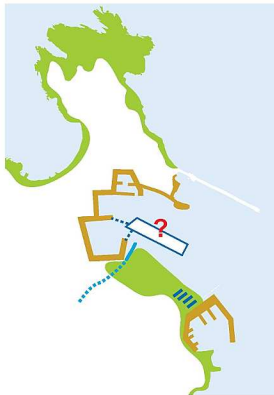

Inicio del debate ciudadano en torno al futuro del frente portuario. Las aportaciones de equipos técnicos (arquitectos, ingenieros, sociólogos, biólogos...) permite desvelar temas, conflictos y oportunidades derivados de la apertura del frente portuario. Más que generar respuestas cerradas en forma de proyecto, formular preguntas sobre el futuro de la ciudad.

Un escenario a corto plazo nos lleva hacia 1931 en cuanto a la naturaleza de la costa, pues el barrio de Os Castros se asoma (o puede asomar) de nuevo al mar.

Se nos abre la posibilidad de repensar, desde la conciencia del medio y el hábitat de hoy, qué hacer ahí. Todo tipo de posibilidades y consecuencias se abren, en las que el cortoplacismo y decisiones que puedan volver a hipotecar el futuro se enfrentan a una visión transgeneracional, a valorar la sostenibilidad del ecosistema, la equidad de la ciudad, la economía que la sustenta y (otras) economías más deseables de futuro a perseguir, a urbanismo tácticos y blandos de hoy...

Se nos abre la posibilidad de abrir y debatir futuros mientras aprovechamos la potencialidad que a día de hoy se abre con la liberación de uso portuario estricto de los terrenos. Una estrategia que signifique afianzar y constituir físicamente su estatus de zona pública, de banco de territorio para la ciudad y sus futuras demandas, puede ser un buen punto de partida.

Imaxe de referencia externa.

Un arranque

Creando un parque litoral que penetre hasta el borde **reusando** naves adecuadas para usos que la sociedad decida-demanda. Un polo cultural-económico-hostelero en torno a la lonja antigua y al espacio multiuso cubierto de la antigua estación

Implementado una superestructura arquitectónica en la plataforma Calvo Sotelo - Batería que la constituya en **espacio público**, empezando por **hacer transversal** el conjunto de edificios públicos de la Avda. Porto de Coruña y que hoy generan trasera y extrañamiento, y que sea el germen de un espacio-plaza del litoral capaz en su día de ir acogiendo aquellas dotaciones que la ciudad demande a futuro.

Reusar y reponer en carga piezas singulares como los silos visibilizará una nueva actitud **sensible al patrimonio**, **ciclos de vida** y la **necesaria flexibilidad** de gestión.

A desafectación do dominio público portuario expónse como unha operación gradual, que asociará a pervivencia neste espazo de actividades pesqueiras e de tipo turístico, para as que se considera menos adecuado o seu traslado a Punta Langosteira, co desmantelamento das máis impactantes para o seu traslado á nova dársena. Resulta estratéxico, como elemento vertebrador da circulación en toda a fachada desde a estación de San Diego até Oza, a desafección do viario de acceso á praia e os varaderos.

ASPIRACIÓNS E OBXETIVOS: SEIS DESAFÍOS PARA O FUTURO DA CIDADE E DA METRÓPOLI

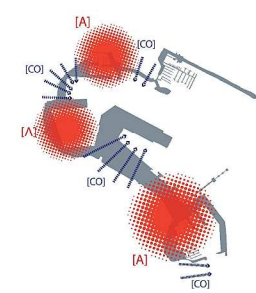
1 SOSTENIBILIDADE AMPLIADA:

RE-FORMULAR A COEXISTENCIA: INFRAESTRUCTURA DA AREA-ECOSISTEMA SOSTIBLE RE-PROGRAMAR DE XEITO TRANSXENERACIONAL NO PERCURSO DO TEMPO

É a nosa oportunidade de debater sobre un futuro aberto, entendido de modo transxeracional, no que desde unha nova conciencia da relación do home e o seu medio, e desde a asunción da necesidade de pensar en prazos temporais de cidade, non hipotecar desde a nosa xeración un tesouro como é o bordo litoral, un ecosistema vivo e diverso.

A idea de cidade complexa que hoxe reclama diversidade de natureza para habitar ten nos terreos desafectados a oportunidade de re-naturalizar o espazo litoral, que ademais das melloras medioambientais que achega, ofrece a oportunidade á cidadanía de realizar percorridos por lugares doutro carácter, intermedio entre o densamente urbano e o natural aberto onde gozar do clima e a diversidade estacional coa riqueza de ambientes que esta proporciona.

De xeito seminal, plantexase unha progresiva demolición das naves e a reapertura do paso da auga, que permita a rexenración ambiental da costa.

Mentres a cidade mantén tres focos de actividade pero recupera a porosidade do espazo público.

2 CONTINUIDADES CULTURAIS:

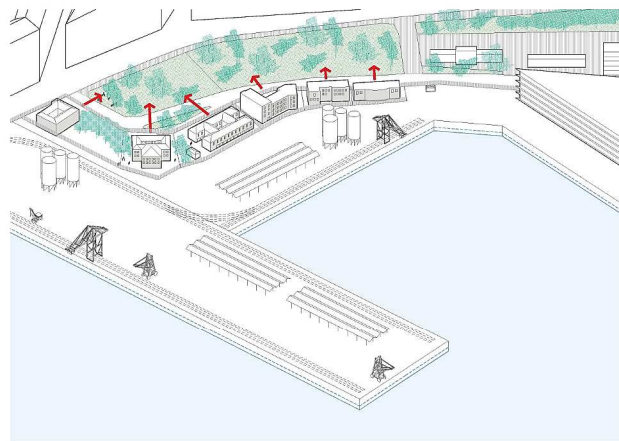
REUSAR O PATRIMONIO, ACCIÓNS MÍNIMAS, REVERSIBLES, FLEXIBLES E INCLUSIVAS, EFICIENTES REACTIVAR ESPAZO > AO PÚBLICO

A relación co lugar é o nexos común a través das diversas xeracións. O específico do sitio é a orixe, as virtudes naturais, infraestruturais e climáticas o seu activo a través dos tempos. A súa conversión en lugar construído o reflexo das diversas culturas e a súa relación co medio.

Nas últimas décadas o litoral deixou de ser en gran parte sinal de identidade da cidadanía, para ser un espazo laxístico. Esta é a oportunidade de devolver un papel central á presenza do mar e a súa cultura á Coruña.

Curto-medio prazo. Intervención a través de arquitecturas *brandas e tácticas* (pasarela que xere sombra, tratamentos lineais ou puntuais de pavimentos, pequenas cirurxías como puntos de conexión co mar e zonas de baño) que á vez que permiten a apropiación cidadá (esparexemento, usos deportivos, musicais...) sexan estratéxicas e estruturais para futuros inmediatos ou máis afastados.

Medio-longo prazo. Implementar unha súper-Estrutura, que xere espazo público e sirva como pasaxe-nexo de unión de posibles ampliacións dos edificios institucionais e cidadáns da Avd. Porto da Coruña. Este espazo cuberto, evocador de andrómedas portuarias, permite xerar fluxos a dous niveis que resolverían movementos de accesibilidade para cruceiristas integrados na escena urbana.

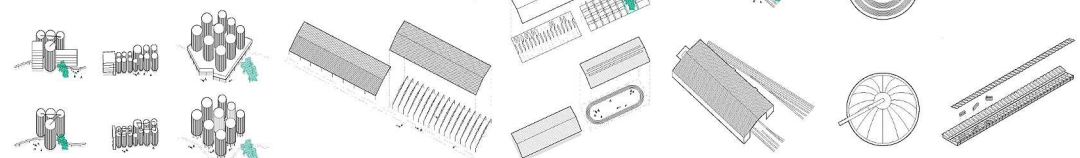

PROTOCOLOS DE INTERVENCIÓN SOBRE EL PATRIMONIO PRODUCTIVO

Vivir coa memoria. Identificar os vestixios industriais do porto como elementos de recoñecemento e de identidade para a cidadanía e recuperalos a partir de intervencións brandas a curto prazo (devolverlle o porto á cidade). No futuro, cando o desenvolvemento da cidade o ?esixa?, polo seu carácter flexible e aberto, poderán acoller programas cidadáns: dotacionais, administrativos, educativos...

Curto prazo. Intervencións e ocupacións reversibles, amoblamentos temporais, desvinculadas da súa estrutura, a través de liñares e filtros térmicos e climatización a demanda.

Medio e longo prazo. Reserva para futuros programas, se o crecemento da cidade o require

Economía circular

Os portos teñen o ciclo que se sinala na gráfica, con cinco fases (crecemento, madurez, obsolescencia, abandono e revitalización). Resulta esencial a implicación da cidadanía na redefinición dos usos antes de chegar alhora período da obsolescencia de xeito que se poida revitalizar e voltar a senda de crecemento.